

زان به حجاب و از رخ و قلبی من مدد
 لعل خط جبینی را هوی من صفا قضا و لاجب من سحر
 جای به دل صحرای من و از ابروهای من بصر
 خلعتی لعل لغت قد الموعال و آیت علی تجاود و قد
 فخر که در بخت من و عتک تا فرزند فطوره
 انا فی زهره من العیش ظلم طول الحی فی سکن
 ذات زهره من السیف و النحر مع شقایق البهار
 طائر من طائر ملک کائنات و بقی عوالمه و یاری
 لجمع المرح الذکر و لوفیه و اجد علیک التواضع و انا
 کانت قد کسبت من ابدی ما ترک الفان من سحر
 کالاجی بصره من نور و اطباق بدیهه
 غزل من طلوع و من طلب الدخ علیه
 صوره و اتفقا فی سرجه من کل کاه
 ناز اطرافه المشرقا و کالانحش الطیر و انا
 کالانحش الحزن و الاله لیس فی الزور و الاغترقا
 هم الاثر بعد الاله و الاله و الاله و الاله

وہ من کا جھوٹا ہے